

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1999

Julkaistu Helsingissä 1 päivänä maaliskuuta 1999

N:o 203—212

SISÄLLYS

N:o		Sivu
203	Laki työturvallisuuslain 49 §:n muuttamisesta	649
204	Laki työterveyshuoltolain 9 §:n muuttamisesta	650
205	Laki rikoslain 47 luvun 1 §:n muuttamisesta	651
206	Asetus ennakkoäänestyspaikkoina olevista Suomen edustustoista vuoden 1999 eduskuntavaaleissa ja europarlamenttivaaleissa annetun asetuksen liitteen muuttamisesta	652
207	Valtioneuvoston päätös yleisradiotoiminnassa noudatettavasta taajuuksien käyttösuunnitelmasta ..	653
208	Valtioneuvoston päätös avustuksista taloudellisissa vaikeuksissa oleville vuokrataloille	654
209	Valtioneuvoston päätös asuntolainoitettujen ja korkotuettujen opiskelija-asuntojen omapääomaosuuteen myönnettävistä avustuksista	656
210	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös energiatuen myöntämisen ehdoista	658
211	Opetusministeriön päätös opetushallituksen suoritteiden maksullisuudesta	662
212	Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätös mehiläisten esikotelmädän vuoksi perustettavasta rajoitusalueesta annetun maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätöksen kumoamisesta	664

N:o 203

Laki

työturvallisuuslain 49 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä helmikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä kesäkuuta 1958 annetun työturvallisuuslain (299/1958) 49 §, sellaisena kuin se on laissa 686/1995, seuraavasti:

49 §

Työnantaja tai 3—6 §:ssä tarkoitettu henkilö taikka näiden edustaja, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö tässä laissa tai sen nojalla annetussa valtioneuvoston päätöksessä säädetyn

- 1) ennakko- tai määräaikaistarkastuksen suorittamisen,
- 2) selvityksen tai suunnitelman tekemisen,
- 3) suojalaitteen tai henkilökohtaisen suojaimen varaamisen tai asentamisen,
- 4) työtä koskevan luvan hankkimisen tai ilmoituksen tekemisen taikka
- 5) koneen, välineen tai muun teknisen laitteen ja terveydelle vaarallisen aineen käytössä tarvittavan ohjeen antamisen,

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *työturvallisuusrikkomuksesta* sakkoon.

Samoin tuomitaan henkilö, joka luvattomasti tai ilman pätevää syytä poistaa tai turmelee tapaturman tai sairastumisen vaaran välttämiseksi tarkoitettun laitteen taikka ohjetai varoitusmerkinnän.

Rangaistus kuolemantuottamuksesta ja vammantuottamuksesta säädetään rikoslain (39/1889) 21 luvun 8—11 §:ssä ja vaaran aiheuttamisesta rikoslain 21 luvun 13 §:ssä.

Rangaistus työturvallisuusmääräysten muusta rikkomisesta ja määräysten vastaisen puutteellisuuden tai epäkohdan aiheuttamisesta ja määräysten vastaisen tilan jatkumi-

HE 224/1998
TyVM 17/1998
EV 259/1998

sen mahdollistamisesta säädetään rikoslain
47 luvun 1 §:ssä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä touko-
kuuta 1999.

Helsingissä 19 päivänä helmikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 204

L a k i

työterveyshuoltolain 9 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä helmikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 29 päivänä syyskuuta 1978 annetun työterveyshuoltolain (743/1978) 9 §:ään, sel-
laisena kuin se on laissa 694/1995, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siir-
tyvät 3 ja 4 momentiksi, seuraavasti:

9 §

Rangaistukset

1 momentissa säädettyjen työterveyspalvelu-
jen järjestämisen, on tuomittava *työterveys-*
palvelujen laiminlyömisestä sakkoon.

Työnantaja tai tämän edustaja, joka tahal-
laan tai huolimattomuudesta laiminlyö 7 §:n

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä touko-
kuuta 1999.

Helsingissä 19 päivänä helmikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 205

L a k i

rikoslain 47 luvun 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä helmikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun rikoslain (39/1889) 47 luvun 1 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 578 ja 1010/1995, uusi 3 momentti seuraavasti:

47 luku

Työrikoksista

1 §

Työturvallisuusrikos

pidetä yksittäistä työturvallisuusmääräysten rikkomista, joka on työturvallisuuden kannalta vähäinen ja josta säädetään rangaistus työturvallisuuslain (299/1958) 49 §:ssä tai työterveyshuoltolain (743/1978) 9 §:ssä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1999.

— — — — —
Työturvallisuusrikoksena ei kuitenkaan

Helsingissä 19 päivänä helmikuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 206

Asetus

ennakkoäänestyspaikkoina olevista Suomen edustustoista vuoden 1999 eduskuntavaaleissa ja europarlamenttivaaleissa annetun asetuksen liitteen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä helmikuuta 1999

Oikeusministerin esittelystä
muutetaan ennakkoäänestyspaikkoina olevista Suomen edustustoista vuoden 1999 eduskuntavaaleissa ja europarlamenttivaaleissa 18 päivänä joulukuuta 1998 annetun asetuksen (1075/1998) liitteenä olevaa luetteloa seuraavasti:

Valtio	Toimituspaikka	Edustusto	Toimitusaika Eduskuntavaalit/ Europarlamenttivaalit
Nigeria	Lagos	Suurlähetystö	10.—11.3.1999/ 2.—3.6.1999

Tämä asetusta tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1999 ja on voimassa 16 päivään kesäkuuta 1999.

Helsingissä 19 päivänä helmikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 207

Valtioneuvoston päätös

yleisradiotoiminnassa noudatettavasta taajuuksien käyttösuunnitelmasta

Annettu Helsingissä 18 päivänä helmikuuta 1999

Valtioneuvosto on liikenneministeriön esittelystä päättänyt televisio- ja radiotoiminnasta 10 päivänä kesäkuuta 1998 annetun lain (744/1998) 8 §:n nojalla:

1 § Yleisradiotoiminnassa noudatetaan liitteessä olevaa taajuuksien käyttösuunnitelmaa.	ja pitkällä aalloilla tapahtuvia AM-moduloituja radiolähetyksiä eikä analogisten televisiolähetysten osalta taajuuksia, joihin liit- tyvä säteilyteho on alle 1 kW.
--	--

2 § Suunnitelma ei koske satelliittijakelussa käytettäviä taajuuksia, lyhyillä, keskipitkillä	3 § Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1999.
--	--

Helsingissä 18 päivänä helmikuuta 1999

Liikenneministeri *Kimmo Sasi*

Osastopäällikkö Vesa Palonen

(Yleisradiotoiminnassa noudatettava taajuuksien käyttösuunnitelma julkaistaan Telehallinto-keskuksen määräyskokoelmassa.)

N:o 208

Valtioneuvoston päätös avustuksista taloudellisissa vaikeuksissa oleville vuokrataloille

Annettu Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 1999

Valtioneuvosto on ympäristöministeriön esittelystä päättänyt:

1 §

Valtion vuoden 1999 talousarvion momentilla 35.30.60 (Siirto valtion asuntorahastoon) olevasta valtuudesta voidaan myöntää enintään 13 000 000 markkaa avustuksia vuokratalojen talouden tervehdyttämiseen siten kuin tässä päätöksessä säädetään.

Avustuksia myönnetään huomattavissa taloudellisissa vaikeuksissa olevien vuokratalojen talouden tervehdyttämiseen.

Vuokrataloksi katsotaan tässä päätöksessä aravavuokra-asuntojen ja aravavuokratalojen käytöstä, luovutuksesta ja omaksilunastamisesta annetun lain (1190/1993) 2 §:n 1 momentissa tarkoitettu vuokratalo.

Kunnan tai kuntayhtymän välittömässä omistuksessa olevan vuokratalon talouden tervehdyttämiseen ei avustusta voida myöntää. Avustusta ei saa myöntää aravavuokra-asuntojen ja aravavuokratalojen käytöstä, luovutuksesta ja omaksilunastamisesta annetun lain 2 ja 3 §:n mukaisen kymmenen vuoden rajoitusajan alaisen vuokratalon talouden tervehdyttämiseen.

2 §

Huomattavissa taloudellisissa vaikeuksissa olevana pidetään vuokrataloa, joka ei ole voinut kahtena edellisenä vuotena vuokrilla kattaa hyväksyttäviä vuotuisia pääoma- ja hoitomenoja.

Huomattavissa taloudellisissa vaikeuksissa olevana voidaan pitää myös vuokrataloa, jonka vuodelle 1999 tarkistettujen vuokrat tai pääosa niistä ylittävät vuonna 1999 asumis-

tuessa hyväksyttävän enimmäisvuokratason ja korkea vuokrataso johtuu poikkeuksellisen korkeista ensisijaislainamenoista.

3 §

Yleisenä edellytyksenä avustuksen myöntämiselle on, että vuokratalon omistaja on ensin huolehtinut täysimääräisesti omasta taloudellisesta ja muusta vastuustaan vuokratalon talouden tervehdyttämiseksi pitkäjänteisellä tavalla.

4 §

Kun avustusta haetaan 2 §:n 1 momentin perusteella, avustuksen myöntämisen ehtona on, että talolle on tehty hyväksyttävä suunnitelma talouden tervehdyttämiseksi kohtuullisen ajan kuluessa. Tervehdyttämissuunnitelmaan tulee avustuksen lisäksi sisältyä aina omistajan toimenpiteitä. Avustusta saa myöntää enintään määrän, mikä yhdessä muiden toimenpiteiden kanssa tarvitaan talouden saattamiseksi tasapainoon kohtuullisen ajan kuluessa.

Kun avustusta haetaan 2 §:n 2 momentin perusteella, avustuksen myöntämisen ehdoksi on asetettava, että ensisijaislainoja lyhennetään avustusta vastaavalla määrällä.

Avustuksen myöntämisen ehdoksi on lisäksi asetettava, että vuokratalon omistaja ei peri omille varoille korkoa avustuksen myöntämisvuonna ja sitä seuraavana neljänä vuotena tai tätä pidempänä 1 momentissa tarkoitettun tervehdyttämissuunnitelman mukaisena aikana.

Valtiokonttori voi tarvittaessa asettaa avustuksen myöntämiselle avustuksen käyttämiseen liittyviä ehtoja.

5 §

Valtiokonttori myöntää ja maksaa avustukset vuokratalon omistajan hakemuksesta. Tarkemmat määräykset hakumenettelystä sekä hakemukseen liitettävistä selvityksistä antaa Valtiokonttori.

6 §

Avustuksen myöntämispäätökseen on sisällytettävä seuraavat määräykset:

Avustus on maksettava kokonaan tai asianomaiselta osalta takaisin ja peruutettava vielä maksamatta olevalta osalta, jos avustus on käytetty muuhun kuin mihin se on myönnetty, avustuksen myöntämistä, maksamista tai valvontaa varten on annettu virheellisiä tai harhaanjohtavia tietoja ja menettelyllä on ollut vaikutusta avustuksen saamiseen tai oleellisessa kohdin sille asetettuihin ehtoihin, avustuksen maksamista tai valvontaa varten on kieltäydytty antamasta tarvittavia tietoja tai avustus on suoritettu muutoin virheellisin edellytyksin tai perusteettomasti.

7 §

Takaisin palautettavalle avustukselle on suoritettava vuotuista korkoa sen maksupäivästä lukien korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan lisättynä kolmella prosenttiyksiköllä.

Eräntyneelle palautusmäärälle ja korolle on maksettava vuotuista viivästyskorkoa kor-

kolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan eräpäivästä lukien.

8 §

Valtiokonttorin ja sen kunnan, jossa vuokratalo sijaitsee, on valvottava, että avustus käytetään tässä päätöksessä mainittuun tarkoitukseen. Avustuksen saaja on velvollinen antamaan Valtiokonttorille ja asianomaiselle kunnan viranomaiselle valvonnan suorittamiseksi tarvittavat tiedot.

9 §

Avustuksista on lisäksi soveltuvin osin voimassa, mitä valtioneuvoston päätöksessä valtionavustuksia koskeviksi yleismääräyksiksi (490/1965) on säädetty.

Valtiokonttori antaa tarvittaessa tarkempia ohjeita tämän päätöksen soveltamisesta.

10 §

Avustusta koskeva Valtiokonttorin päätös voidaan toimittaa asianomaiselle tiedoksi postitse. Tiedoksisaannin katsotaan tällöin tapahtuneen, jollei muuta näytetä, seitsemäntenä päivänä siitä, kun päätös asianomaisen ilmoittamalla osoitteella varustettuna on annettu postin kuljetettavaksi.

11 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1999.

Ennen tämän päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä päätöksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 1999

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

Ylitarkastaja Ulla-Maija Sirviö

N:o 209

Valtioneuvoston päätös**asuntolainoitettujen ja korkotuetujen opiskelija-asuntojen omapääomaosuuteen myönnettävistä avustuksista**

Annettu Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 1999

Valtioneuvosto on ympäristöministeriön esittelystä päättänyt:

1 §

Valtion vuoden 1999 talousarvion momentilla 35.30.60 (Siirto valtion asuntorahastoon) olevasta vuokratalojen avustusvaltuudesta voidaan myöntää enintään 10 miljoonaa markkaa avustuksia opiskelija-asuntojen omapääomaosuuteen siten kuin tässä päätöksessä säädetään.

Avustusta omapääomaosuuteen voidaan myöntää aravalain (1189/1993) nojalla lainoitettavien, vuosina 1998 tai 1999 lainavarauksen saaneiden opiskelija-asuntoina käytettäväksi tarkoitettujen vuokratalojen rakentamista, perusparantamista tai peruskorjaamista varten. Avustusta voidaan myöntää myös vastaaville vuokratiloille, joille myönnetty laina on hyväksytty vuokra-asuntojen korkotuesta annetun lain (867/1980) nojalla korkotukilainaksi. Lisäksi edellytetään, ettei vuokratilalle ole aikaisemmin myönnetty avustusta omapääomaosuuteen.

Avustusta myönnettäessä ja sen tarvetta harkittaessa otetaan huomioon tarvittavan omarahoitusosuuden järjestymisen muulla tavoin ja asumiskustannusten kohtuullisuus paikkakunnan muuhun vuokratasoon nähden.

2 §

Avustuksen myöntää Valtion asuntorahasto vuokratalon omistajan hakemuksesta.

Avustuksen määrä on enintään 5 prosenttia aravalain 18 §:n 1 ja 19 §:n 1 momenteissa tarkoitetuista perusparantamisen hyväksytyistä kustannuksista, arava-asetuksen

(1587/1993) 7 §:n 1 ja 2 momenteissa tarkoitettu hankinta-arvosta tai vuokra-asuntojen korkotuesta annetun lain (867/1980) 4 §:ssä tarkoitetuista rakentamis- tai peruskorjauskustannuksista.

Edellytyksenä avustuksen myöntämiselle on, että ilman tässä päätöksessä tarkoitettua avustusta katettava omapääomaosuus on vähintään yksi prosentti hankkeen vahvistetusta hankinta-arvosta.

3 §

Avustus maksetaan yhdessä tai useammassa erässä rakennustöiden aloittamisen jälkeen. Avustuksen maksaa Valtion asuntorahasto.

4 §

Valtion asuntorahaston on määrättävä avustus kokonaan tai osaksi takaisin maksettavaksi, jos avustuksen saaja on käyttänyt avustuksen muuhun kuin mihin se on myönnetty, tai avustusta hakiessaan ilmoittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja taikka salannut tietoja ja menettelyllä on ollut vaikutusta avustuksen myöntämiseen, tai avustus on suoritettu muutoin virheellisin edellytyksin tai perusteettomasti. Takaisin palautettavalle avustusmäärälle on suoritettava vuotuista korkoa sen maksupäivästä lukien korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitettun korkokannan mukaan lisättynä kolmella prosenttiyksiköllä.

Milloin avustuksen kohteena olleen omai-

suuden käyttötarkoitus muuttuu, omaisuus luovutetaan tai siirtyy muutoin toisen omistukseen tai hallintaan tai avustuksen kohteena oleva osakeyhtiö jakautuu osakeyhtiölain (743/1978) 14 a luvun nojalla, on myönnettyjä valtionavustuksia vastaava suhteellinen osa omaisuuden arvosta palautettava valtiolle kuuden kuukauden kuluessa edellä tarkoitettua olosuhteiden muuttumisesta, ellei ympäristöministeriö avustuksen saajan hakemuksesta erityisistä syistä toisin päättä. Vastaavasti on meneteltävä myös vahingotapahtuman sattua vakuutetulle omaisuudelle. Mitä edellä on sanottu omaisuuden arvosta, koskee tällöin saatavaa vakuutus- tai muuta korvausta.

Jos osakeyhtiön jakautuessa avustusta ei määrätä palautettavaksi, ympäristöministeriö voi siirtää 1 ja 2 momentin mukaisin ehdoin avustuksen tai osan siitä yhdelle tai useammalle vastaanottavalle yhtiölle osakeyhtiön jakautumissuunnitelman mukaisesti edellyttäen, että kaikki jakautuvan osakeyhtiön osakkaat ovat antaneet tähän suostumuksensa.

5 §

Avustuksen saajan on ilmoitettava ympäristöministeriölle 4 §:n 2 momentissa tarkoitettua olosuhteiden muutoksesta etukäteen sekä avustuksen kohteena olleelle omaisuudelle sattuneesta vahingosta välittömästi tapahtuman jälkeen, kuitenkin viimeistään kuukauden kuluessa.

Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 1999

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

Milloin avustuksen saaja ei ole maksanut 4 §:n 1 ja 2 momenteissa tarkoitettua palautusta tai korkoa valtiolle määrättyyn eräpäivään mennessä tai avustuksen saaja ei ole 1 momentin mukaisesti tehnyt siinä tarkoitettua ilmoitusta, avustuksen saajan on maksettava palautusmäärälle ja korolle vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitettua korkokannan mukaan eräpäivästä lukien tai viimeksi mainituissa tapauksissa olosuhteiden muuttumisesta lukien.

6 §

Valtion asuntorahasto antaa tarvittaessa tarkempia ohjeita tämän päätöksen soveltamisesta.

Tässä päätöksessä tarkoitettujen avustusten myöntämisessä, käyttämisessä, maksamisessa ja käytön valvonnassa on muutoin soveltuvin osin noudatettava, mitä valtioneuvoston päätöksessä valtionavustuksia koskeviksi yleismääräyksiksi (490/1965) on määrätty.

7 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1999.

Tämän päätöksen 4 §:n 2 ja 3 momenttia sovelletaan myös aiempina vuosina myönnettyihin avustuksiin, milloin on kyse osakeyhtiölain mukaisesta osakeyhtiön jakautumisesta.

Ylitarkastaja Ulla-Maija Sirviö

N:o 210

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös energiatuen myöntämisen ehdoista

Annettu Helsingissä 23 päivänä helmikuuta 1999

Kauppa- ja teollisuusministeriö on päättänyt energiatuen myöntämisen yleisistä ehdoista 21 päivänä tammikuuta 1999 annetun valtioneuvoston päätöksen (29/1999) 7 §:n 3 momentin ja 11 §:n 1 momentin nojalla:

1 §

Tuen myöntäminen

Energia-asioista vastaava ministeriö, jäljempänä ministeriö, voi myöntää valtion talousarvion momentilla 32.60.40 (Energiatuki) osoitetuista varoista energiatukea siten kuin tässä päätöksessä ja energiatuen myöntämisen yleisistä ehdoista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (29/1999) säädetään.

2 §

Tukihakemus

Tukihakemus jätetään siihen työvoima- ja elinkeinokeskukseen, jonka toiminta-alueella investointi- tai selvityshanke toteutetaan, ja muissa tapauksissa hakijan kotipaikan mukaan. Investointitukea on haettava ennen käyttöömaisuuden hankkimista taikka tuella rahoitettavan rakentamis-, muutos- tai parannustyön aloittamista. Selvitystukea on haettava ennen selvityshankkeen aloittamista. Hakemus tulee tehdä työvoima- ja elinkeinokeskuksista ja ministeriöstä saatavalla lomakkeella.

Hakemuksesta ja sen liitteistä tulee ilmetä ainakin seuraavat tiedot:

1) hakijan virallinen nimi, osoitetiedot ja ly-tunnus;

2) hankkeen tavoite, toteuttamissuunnitelma ja -aikataulu;

3) arvio hankkeen energiataloudellisista vaikutuksista;

4) arvio hankkeen kannattavuudesta;

5) selvitys uutta teknologiaa edustavissa hankkeissa teknologian uutuusarvosta sekä arvio hankkeen vaikutuksista teknologian kaupallistamisen ja käyttöönoton edistämiseen;

6) arvio työllisyysvaikutuksista;

7) hankkeen kustannusarvio ja rahoitus-suunnitelma;

8) kaupparekisteriote;

9) viimeisimmän tilikauden toimintakertomus, tuloslaskelma ja tase tilintarkastajan lausuntoineen; sekä

10) selvitys haetuista ja myönnettyistä muista julkisista tuista.

3 §

Investointihankkeiden hyväksyttävät kustannukset

Hyväksyttäviä kustannuksia voivat olla investoinnin suunnittelusta aiheutuvat kustannukset, koneiden ja laitteiden hankinnasta ja asennuksesta sekä niiden muutos- ja korjaustöistä aiheutuvat kustannukset, välittömästi investointiin liittyvien maa-alueiden hankinnasta ja sähköjohtojen rakentamisesta

aiheutuvat kustannukset, kaukolämpöverkoon liittämisestä aiheutuvan putken rakentamisesta aiheutuvat kustannukset, rakennusteknisistä töistä ja rakennustöiden valvonnasta aiheutuvat kustannukset, raivaus- ja maanrakennusteknisistä töistä aiheutuvat kustannukset, käyttöönotosta ja käyttöönoton edellyttämästä käyttöhenkilökunnan koulutuksesta aiheutuvat kustannukset, hankkeen tiedottamisesta aiheutuvat kustannukset sekä investoinnin seurannasta aiheutuvat kustannukset. Lämmönjakeluverkoston rakentamisesta aiheutuvat kustannukset hyväksytään vain uutta teknologiaa sisältävissä hankkeissa. Maa-alueiden hankinnasta aiheutuvat kustannukset voivat olla enintään 10 prosenttia hankkeen hyväksyttävistä kokonaiskustannuksista. Palkka- ja välilliset työvoimakustannukset hyväksytään 4 §:n 2—4 momentissa säädettyjen periaatteiden mukaisesti.

Tukea voidaan myöntää myös käyttömaisuuden hankintaa vastaavasta vuokraamisesta aiheutuvista enintään viiden vuoden ajalta kertyvistä menoista (leasing-sopimus). Laskentaperusteena käytetään sopimuksen koko vuokraudelle laskettua keskimääräistä kuukausivuokraa. Tuen saajan maksama käsiraha hyväksytään menoksi edellä mainitulla tavalla lasketun vuokran lisäksi.

Investointihankkeen hyväksyttäviä kustannuksia eivät ole muun muassa tuen saajan yleiskustannukset, edustusmenot, rakennusaikeiset korot, liittymismaksut sekä arvonalisäverotuksessa vähennettävät verot.

Kunnan ja kuntayhtymän osalta tukeen oikeuttavien kustannusten määrää harkittaessa ei oteta vähennyksenä huomioon tuettavaan hankkeeseen tai muuhun toimenpiteeseen kohdistuvaa osuutta arvonalisäverolain (1501/1993) 130 §:ssä tarkoitettua arvonalisäveron palautuksesta, joka peritään kunnilta takaisin valtiolle sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään.

4 §

Selvityshankkeiden hyväksyttävät kustannukset

Selvityshankkeen tuen suuruutta määrätessä hyväksytään kustannuksiksi hankkeen suorittamiseen osallistuneiden henkilöiden palkat ja niihin liittyvät välilliset työvoimakustannukset. Hyväksyttäviä kustannuksia voivat olla myös laite-, tarvike- ja ohjelmistokustannukset, matkakustannukset, hank-

keen aiheuttamat tiedotuskustannukset sekä muut hankkeen aiheuttamat välittömät kustannukset. Yleiskustannusten määräksi hyväksytään enintään 10 prosenttia palkkojen ja välillisten työvoimakustannusten yhteismäärästä.

Välillisiä työvoimakustannuksia voidaan hyväksyä joko maksettujen palkkojen tai tehdyn työajan palkkojen perusteella.

Maksettujen palkkojen (kuukausipalkkojen) perusteella hyväksytään välillisinä työvoimakustannuksina joko todelliset, lakisääteiset sosiaalivakuutusmaksut tai enintään 25 prosenttia palkoista.

Tehdyn työajan palkoilla tarkoitetaan hankkeeseen suoraan osallistuneiden henkilöiden todellisia, tehollisen työajan palkkoja. Tehtyjen tuntien on oltava todennettavissa palkkakirjanpidosta tai siihen liittyvästä kustannusseurannasta. Välillisinä työvoimakustannuksina hyväksytään joko todelliset, toteutuneet kustannukset tai enintään 50 prosenttia palkoista. Välilliset työvoimakustannukset muodostuvat välillisistä palkoista ja sosiaalivakuutusmaksuista. Välillisiä palkkoja ovat muun muassa vuosilomapalkat tai -korvaukset, lomarahat sekä sairaus- ja koulutusajan palkat. Sosiaalivakuutusmaksuina hyväksytään työnantajan lakisääteiset sosiaalivakuutusmaksut.

Matkakustannukset hyväksytään kulloinkin voimassa olevien verohallituksen hyväksymien verottomien korvausten mukaisina. Ulkomaanmatkat sekä osallistumismatkat konferensseihin, seminaareihin ja kansainvälistymistä edistäviin tapahtumiin tulee sisällyttää hakemuksen kustannusarvioon.

Laite- ja tarvikekustannuksista voidaan hyväksyä vain hankkeelle kohdistuvat kustannukset todellisten nettohankintahintojen mukaan. Hankkeeseen käytetyt määrät ja niiden hinnat on voitava todentaa laskuista tai varastokirjanpidosta. Jos pelkästään hankkeen toteuttamiseen käytetyillä koneilla, laitteilla ja ohjelmistoilla ei ole jäännösarvoa, hyväksytään ne todellisten nettohankintakustannusten mukaan. Muussa tapauksessa hyväksytään vain kohtuullisiksi katsottavat käyttökustannukset, vuokra tai leasing-maksut.

Muina välittöminä kustannuksina hyväksytään hankkeen edellyttämät vieraat palvelut, kuten konsultti- ja asiantuntijapalvelut, tietohallintopalvelut, konevuokrat, laitevakuutukset, käännös- ja tulkkauksekustannukset sekä

tulosten julkistamiseen liittyvät kustannukset.

Selvityshankkeen hyväksyttäviä kustannuksia eivät ole muun muassa edustusmenot, vapaaehtoiset henkilövakuutukset, pankki- ja rahoituskustannukset, konttorikoneiden, autojen ja muiden vastaavien kestokulutushyödykkeiden hankintakustannukset sekä arvonalisäverotuksessa vähennettävät verot.

Kunnan ja kuntayhtymän osalta tukeen oikeuttavien kustannusten määrää harkittaessa ei oteta vähennyksenä huomioon tuettavaan hankkeeseen tai muuhun toimenpiteeseen kohdistuvaa osuutta arvonalisäverolain 130 §:ssä tarkoitetusta arvonalisäveron palautuksesta, joka peritään kunnilta takaisin valtiolle sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään.

5 §

Tuen maksaminen

Tuki maksetaan hakemuksesta jälkikäteen hankkeen edistymisen ja toteutuneiden kustannusten mukaan yhdessä tai useammassa erässä, jotka mainitaan myöntöpäätöksessä. Viimeinen maksuserä on vähintään 20 prosenttia myönnetystä tuesta. Tukierät maksetaan hankkeen vastuuhenkilön allekirjoittaman maksatushakemuksen perusteella. Viimeisen tukierän suoritusta haetaan ministeriön lomakkeella (lopputilitys), joka tulee toimittaa tuen myöntäjälle kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hanke on toteutettu.

Maksatushakemukseen sisältyvän tilityksen tulee perustua tositteisiin ja maksatushakemuksessa esitettyjen menojen tulee olla maksettuja.

Investointihankkeissa tulee jokaisen maksatushakemuksen yhteydessä esittää tuen saajan edustajan tai valvojan lausunto siitä, että hanke on siinä vaiheessa mikä on tuen myöntöpäätöksessä määrätty maksatuksen edellytykseksi. Tuen saajan tulee esittää myös selvitys hankkeen siihen mennessä toteutuneista kustannuksista. Tuen ensimmäisen erän maksatushakemuksessa tulee lisäksi esittää selvitys hankkeen kokonaisrahoituksesta sekä selvitys tuen kohteena olevan omaisuuden vakuuttamisesta vahingon varalta.

Selvityshankkeissa tuen saaja on velvollinen lopputilityksen yhteydessä antamaan loppuraportin hankkeen tuloksista ja niiden hyödyntämismahdollisuuksista.

Lopputilityksestä tulee auktorisoidun tilintarkastajan (KHT, HTM, JHTT) antaa lausunto. Jos tuen saaja on kunta, kuntayhtymä tai seurakunta, lausunnon antavat sen asianomaiset tilintarkastajat. Tilintarkastajan vakuutuksen tulee sisältää seuraavat kohdat:

1) tilityksessä ja kustannuserittelyssä ilmoitetut maksetut menoerät perustuvat hyväksyttäviin tositteisiin tuen saajan kirjanpidossa ja kustannuslaskennassa;

2) kustannuserittely on laadittu tässä päätöksessä ja myöntöpäätöksessä esitettyjä ehtoja noudattaen eikä siihen sisälly erä, jotka niiden mukaan eivät ole hyväksyttäviä; sekä

3) tilityksessä esitetyt hankkeen kokonaiskustannukset ovat oikeat ja rahoittajien rahoitusosuudet ovat esitetyn mukaiset.

Toteutuneiden hyväksyttävien kustannusten jädessä alle tuen myöntöpäätöksessä mainitun määrän, on lopullisen tuen suuruus tukiprosentin ilmoittama määrä toteutuneista hyväksyttävistä kustannuksista. Saatuaan lopputilityksen tuen myöntäjä maksaa sen perusteella viimeisen maksuerän sekä vahvistaa samalla valtiontuen lopullisen määrän. Tuki maksetaan saajan ilmoittamalle pankkitilille.

Erityisistä syistä ministeriö voi perustelusta syystä yksittäistapauksissa poiketa tuen myöntöpäätöksessään edellä esitetystä maksatusta, tilitysten tarkastamista ja hyväksymistä koskevista ehdoista.

6 §

Kustannusten todentaminen

Tuen saajan tulee pitää kirjaa hankkeen aiheuttamista kustannuksista siten, että esitetyt kustannukset ovat tarvittaessa vaikeuksista todennettavissa kirjanpidon alkuperäis-tositteista. Ministeriöllä ja sen valtuuttamalla on oikeus tarkastaa hankkeen toteuttaminen sekä tuen saajan koko varainkäyttö tuen käytön valvonnan edellyttämässä laajuudessa tuen käytön ja tukiehtojen noudattamisen selvittämiseksi sekä tukihakemuksessa ja tuen maksamisen yhteydessä esitettyjen tietojen tarkistamiseksi. Tuen saaja on velvollinen esittämään kaikki tarkastuksessa tarvittavat tili- ja muut asiakirjat sekä muutoinkin avustamaan tarkastuksen suorittamisessa. Tarkastus on oikeus tehdä myös tuen saajan tiloissa.

7 §

*Tuen ehdot ja niiden rikkomisesta
aiheutuvat seuraamukset*

Sen lisäksi mitä tässä päätöksessä määrätään, tuen saaja on velvollinen noudattamaan tuen myöntö- ja maksatuspäätöksissä mainittuja muita mahdollisia ehtoja.

Edellä 6 §:n mukaisten velvollisuuksien laiminlyöntien seurauksista on voimassa, mitä yritystuen yleisistä ehdoista annetun

lain (786/1997) 10 §:n 1 momentissa säädetään.

Tukien väärinkäyttöön liittyvistä rikosoikeudellisista seuraamuksista säädetään rikoslain (39/1889) 29 luvussa.

8 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1999.

Helsingissä 23 päivänä helmikuuta 1999

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Tarkastaja Heli Vuori-Karvia

N:o 211

Opetusministeriön päätös opetushallituksen suoritteiden maksullisuudesta

Annettu Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 1999

Opetusministeriö on valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joista opetushallitus perii kiinteän maksun, ovat:

1) lupa sellaisen perusopetusta, lukiota ja ammatillista koulutusta koskevan kokeilun järjestämiseen, jossa poiketaan opetushallituksen antamista määräyksistä 3 000 markkaa;

2) kelpoisuustodistuksen antaminen muussa Pohjoismaassa suoritettun opettajankoulutuksen perusteella perusopetuksen ja lukion aineenopettajan kelpoisuutta varten 800 markkaa;

3) kelpoisuustodistuksen antaminen muussa Pohjoismaassa suoritettun opettajankoulutuksen perusteella erityisopetusta antavan opettajan kelpoisuutta varten 800 markkaa;

4) kelpoisuustodistuksen antaminen muussa Pohjoismaassa suoritettun opettajankoulutuksen perusteella ammatillisen koulutuksen yhteisten opintojen opettajan kelpoisuutta varten 800 markkaa;

5) opetushallituksen päätös opettajan riittävistä opinnoista vieraskielistä opetusta, ulkomailla järjestettävää opetusta ja steiner-pedagogiikkaan perustuvaa opetusta varten 800 markkaa;

6) lupa yleisten kielitutkintojen järjestämiseen 1 000 markkaa;

7) opetushallituksen yleisiä kielitutkintosuorituksia arvostelemaan oikeutetuista henkilöistä pitämään luetteloon merkitseminen 200 markkaa;

8) päätös ulkomailla suoritettujen korkea-

kouluopintojen rinnastamisesta Suomessa suoritettaviin korkeakouluopintoihin 1 000 markkaa;

9) Euroopan yhteisön yleisen tutkintojen tunnustamisjärjestelmän voimaannpanosta annetussa laissa tarkoitettu päätös kelpoisuudesta virkaan tai tehtävään 1 000 markkaa;

10) ulkomaisessa oppilaitoksessa suoritetun merenkulkua koskevan koulutuksen vastaavuudesta päättäminen 1 000 markkaa;

11) opetushallinnon tutkintoon osallistuminen, tutkintomaksu jokaiselta tutkintokerralta 300 markkaa; sekä

12) 11 kohdassa mainitun tutkinnon tai sen osan suorittamisesta annettava todistus 100 markkaa.

Maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita ovat myös 1 momentissa tarkoitetuissa asioissa annetut kielteiset päätökset.

2 §

Suoritteita, jotka opetushallitus hinnoittelee liiketaloudellisin perustein, ovat:

1) koulutus- ja konsultointipalvelut;

2) oppimateriaalin tuottaminen ja siihen liittyvä kustannustoiminta;

3) opetushallituksen rekistereihin ja tietokantoihin perustuva tietopalvelu ja tietokantojen suorakäyttö;

4) tilauksesta tehdyt selvitykset ja tutkimukset sekä tiedonkeruu- ja jakelupalvelut;

5) julkaisut ja kustannuspalvelut;

6) ilmoitukset opetushallituksen julkaisuisa;

7) sähköiset tietotuotteet ja AV-tuotteet;

8) opetushallituksen toimitilojen ja laitteiden käyttö;

9) valokopio- ja muut jäljennökset;

10) asiakirjojen ja muun aineiston lähettäminen ja postitus; sekä

11) muut tilatut palvelusuoritteet.

Edellä 1 momentin kohdissa 3, 5 ja 7 tarkoitetut suoritteet ovat kuitenkin maksuttomia silloin, kun ne liittyvät koulutusta koskevan tiedotuksen ja neuvonnan järjestämiseen ja tukemiseen.

Maksullista on myös 1 momentissa mainittujen suoritteiden käyttöoikeuksien ja muiden oikeuksien väliaikainen luovuttaminen.

3 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1999 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2000 saakka.

Tällä päätöksellä kumotaan 14 päivänä heinäkuuta 1997 annettu samanniminen päätös (688/1997).

Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 1999

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

Ylijohtaja Markku Linna

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 212

Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätös

mehiläisten esikotelomädän vuoksi perustettavasta rajoitusalueesta annetun maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätöksen kumoamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 1999

Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto on *kumonnut* mehiläisten esikotelomädän vuoksi perustettavasta rajoitusalueesta 13 päivänä elokuuta 1996 annetun maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston päätöksen (618/1996).

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1999.

Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 1999

Apulaisosastopäällikkö *Pirkko Skutnabb*

Eläinlääkintötarkastaja Tua Lahkela